

[Poul Nielson]

sesstrategi baseret på CO<sub>2</sub>-udledningen jo også en rigtig udvikling på disse områder.

Harald Agerley mener, at en CO<sub>2</sub>-afgift skal være betydelig højere end den, der nu gennemføres i Danmark. Den skal være internationalt gældende, og der skal ikke være refusion til energitunge virksomheder. Det er alt sammen udmærkede standpunkter. Men realiteten er jo den, at hvis vi forholdt os til sagen på den måde, skete der intet. Intet! Vi er nødt til at koncentrere os om at få selve principperne udmøntet i praktiske tiltag. Det har fra starten ligget klart, at der nødvendigvis måtte tages vidtgående hensyn til energitunge virksomheders konkurrencesituation. Det er bedre at gøre dette og komme i gang end intet at foretage sig.

I de store linjer står vi ved begyndelsen af en udvikling, hvor afgifter af denne type bliver mere og mere udbredt, ressourcebelastningsafgifter kunne man kalde dem. Miljøministerens udtalelser i dag til radioen viser, at også han har forstået dette, og det er positivt. I dette perspektiv burde det slet ikke kunne diskuteres, hvorvidt erhvervsvirksomheder skal omfattes. Hvis betragtningen om, at vi alle er i samme båd, overhovedet har noget indhold, har den det i hvert fald, når det drejer sig om økologien.

Det er derfor vigtigt at slå fast, at også juridiske personer må lære at opfatte sig selv som samfundsborgere. Vi har halveret afgiften for erhvervslivet, fordi det siden vedtagelsen af beslutningsforslag nr. B 52 er blevet kendt, hvad EF-Kommissionen forestiller sig. Hermed har vi på forhånd sikret en balance.

Refusionsordningen sikrer, at de energitunge virksomheder friholdes helt eller delvis sådan som allerede anført i B 52. Hele den kampagne, vi har set i efterårets løb, har været baseret på eksempler, hvor refusion overhovedet ikke indgik. Det er bevidst fejlinformation, men nu ophører disse overdrivelser vel efterhånden også.

Der vil skulle arbejdes videre med sagen i det kommende år i lyset af den endelige udformning af sagen i EF, ikke mindst på grund af den forudsatte gradvise stigning til noget, der svarer til 160 kr. pr. ton CO<sub>2</sub>. På en række punkter vil tilskudsordningerne skulle forelægges Kommissionen. Det anser vi ikke for problematisk, idet ingen dansk virksomhed

gennem disse ordninger bliver stillet konkurrencemæssigt bedre, end hvad der hidtil har været situationen. Altså er der ikke noget problem. Yderligere er tankegangen i refusions- og tilskudssystemet jo den samme som den, Kommissionen selv arbejder med.

For så vidt angår tilskudsordningen til energibesparelser i erhvervslivet har en lignende ordning fungeret uden problemer med EF, indtil den blev sparet væk i 1980'erne. Det er vigtigt, at regeringen gør det klart i EF, at Folketinget agter at vedtage disse love nu med henblik på ikrafttræden 1. januar 1992.

Det vil måske vise sig at være noget af det mest perspektivrige, at der nu kommer gang i aktiviteterne med energisyn. Vi ser frem til et samarbejde med bl.a. Industrirådet, gartnerne og andre om dette. For elværkernes vedkommende giver disse initiativer en god baggrund for på et systematisk grundlag at gå ind i den rådgivning om besparelser i elforbruget, som vi ønsker skal udgøre en vigtig komponent i udviklingen fremover i elsektoren. Der er fundet en god løsning på spørgsmålet om at give det rigtige incitament med hensyn til brændselsvalg i elproduktionen. Intet står nu i vejen for industriel kraftvarme og de decentrale kraftvarmeværker. Halm og flis får et løft, men uden at områdeafgrænsningen i varmeplanlægningen kompromitteres.

Ændringerne i prisrelationerne som følge af afgiftsforskydningerne betyder også, at noget af problemet med tilslutningen af virksomheder med over 250 kW varmeanlæg til fjernvarmenettet bliver løst. Sådan som udviklingen går, bliver det jo tydeligere, at det er prisforordningerne med baggrund i erhvervslivets afgiftsfrigørelse, der er problemet for realiseringen af den samfundsøkonomisk rigtige forsyningsform. Jeg har bemærket energiministerens udtalelser i anledning af disse sager, og at ministeren mener, at det vil være meget vanskeligt at forestille sig ændringer i den netop gennemførte lovgivning, og det er et synspunkt, vi er enige i.

Når man betragter listen af de aktive foranstaltninger med energisyn, omstilling til decentral kraftvarme, fremskyndelse af færdiggørelse og renovering af fjernvarmenet, omstilling af ældre boliger til kraftvarme og energibesparelser i erhvervslivet, er der alt i alt tale om en genoplivning af en aktiv dansk energipolitik.